

зоната. Влажната атмосфера, когато сме на море или на някой остров, способства да увеличи това число на около 20, докато въ пустинните и сухи места то се намалява до около 16. Това е причината за бързото разсъмване и свечеряване въ пустинята, докато по крайбрежията въ сжщитѣ ширини разсъмването и свечеряването сж значително по-продължителни. За едно и сжщо място, пъкъ, наблюдаваното по-продължително отъ обикновеното разсъмване или свечеряване, означава увеличение на влагата.

Продължителността на зарята и здрача зависи сжщо и отъ ширината на мястото. Тя се мѣни отъ 1 часъ и 10 минути при Екватора до повече отъ 2 часа при голѣмитѣ ширини. Така наприимѣръ, въ ширина 52° С отъ 26 Май до 20 Юлий фактически нѣмаме действителна нощъ, а само заря и здрачъ. Въ още по-голѣмитѣ ширини това явление е още по-продължително и по-очебиюще. Това явление е наречено отъ астрономитѣ **бѣли нощи**, понеже тамъ презъ нощъта никога не става съвсемъ тъмно.

За обикновения животъ здрача и зарята сж кратки. Населението нѣма понятие за неговитѣ астрономически граници и шомъ се стѣмни до степенъ да не може да се чете, или както старитѣ баби казватъ „да не може да се вдѣва игла“, се счита, че нощъта е настѣпила. Това съответства на едно „потопяне“ на слънцето около $7^{\circ}30'$ подъ

Гъстотата на земната материя, общо взето, е 5.5 пжти по-голѣма отъ тази на водата. Това показва, че материята отъ вътрешността на земята е много по-гъста и следователно, много по-тежка отъ тази на повърхността.

Кубическото съдържание на земното кълбо, приемайки срѣдния радиусъ равенъ на 6,367 клм.—срѣдното отъ екваториалния диаметъръ и земната полуось—възлиза на 1.1 билиона кубически километри.